

SENTÈNCIA 32-95 DE 5 D'OCTUBRE DE 1995

**Lesions per imprudència.- Repartició de la
responsabilitat.- Perjudici estètic.- Narració dels fets.-
Apreciació de la prova.**

Ponent: M.I. Sra. Marie CONTE.

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT : Que el Tribunal de Corts va dictar sentència en data 2 de març de 1995, amb la següent part dispositiva: "FALLEM, que hem de condemnar i condemnem Joao E.D.S.F., com autor responsable d'un delictes major de lesions per imprudència de l'article 197 del Codi Penal a la pena d'un mes de presó condicional, una multa de 75.000Ptes i el pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil diem que la culpa de Sandra R.V. ha participat en un 20% en la realització de l'accident.

Tenint en compte la repartició de responsabilitat, condemnem solidàriament Joao E.D.S.F. i la Companyia D'Assegurances LA FINANCERA a pagar:

-a Sandra R.V. la quantitat de 1.832.000Ptes.

-a La Caixa Andorrana de Seguretat Social la quantitat de 451.529Ptes.

Deixem en període d'execució de sentència la fixació del perjudici sofert per Sandra R.V. en concepte de despeses mèdiques no abonades per la CASS".

II.-RESULTANT: Que contra la sentència abans esmentada l'advocat de Joao E.D.S.F. i la Companyia D'Assegurances LA FINANCERA va interposar recurs de suplicació, fonamentant-lo en els següents motius de suplicació: -per no contenir la sentència la narració precisa del fet o fets que es considerin provats o no tenir fonamentació jurídica.(art.3.4) -Per error en l'apreciació de la prova.(art.3.5). -Per infracció de les normes relatives a la responsabilitat civil establerta en la sentència.(art.3.9).

Fa valer, sobre el principi de responsabilitat tan penal com civil, que el Tribunal de Corts ha subestimat la importància de la culpa de la víctima, que creuant la calçada de manera precipitada, sense prendre les mesures de seguretat suficient, lluny d'un pas de vianants, ha concorregut a la realització de l'accident en una proporció superior a la que és imputada al recurrent el qual circulava a la velocitat de 50Km/hora, excedint de 10Km/hora solament la velocitat autoritzada.

En dedueix d'una banda que la pena imposada a Joao E.D.S.F. és massa severa, i que no hauria d'excedir de 20.000Ptes de multa, d'altra banda que la part de responsabilitat posada a la càrrega d'aquest ha de ser limitada a 20%. Retreu al Tribunal de Corts d'haver permès a la perjudicada de justificar en període d'execució de sentència, despeses mèdiques no preses en compte per la CASS i contesta l'import de les indemnitzacions atorgades pel tribunal en reparació del perjudici corporal pel que concerneix, a la ITT, i a la IPP, i el perjudici estètic que pretén veure reduir a les sumes respectives de 120.000Ptes, 210.000Ptes, i 680.000Ptes.

III.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs estimant la sentència recorreguda totalment ajustada a Dret

IV.-RESULTANT: Que la Sra. Maite Bourgeaud Iza advocada de Sandra R.V., i dels pares de la menor, Josep R. i Isabel V. L. ha comparegut per demanar la confirmació de la sentència del Tribunal de Corts.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT :Que resulta de la relació dels fets aportats a la sentència del Tribunal de Corts, que no és contestada sobre aquest punt per cap de les parts, que el 6 de maig de 1993 vers les 22hores, Joao E.D.S.F., xofer de taxi, que conduïa el seu vehicle per l'Avda. Carlemany en direcció a l'avda. Miquel Mateu D'Escaldes-Engordany, ha topat abans d'arribar a l'alçada de l'Hotel Montanya, el vianant Sandra R.V. que creuava la calçada d'esquerra a dreta en relació amb el seu sentit de marxa, d'aproximitat immediata d'un pas de vianants, el punt de topada situant-se a menys de dos metres d'aquest darrer, que el vianant creuava corrent i de manera obliqua, que finalment el vehicle malmès a nivell del far dret, circulava a una velocitat de 50Km/hora més o menys.

II.- CONSIDERANT: Que la gravetat de la falta de conducta imputable a Joao E.D.S.F. que circulava a una velocitat superior a la velocitat autoritzada a 40Km/hora a nivell d'un pas de vianants del qual no podia, tenint en compte el seu ofici ignorar l'existència i la presència del qual havia de dur-lo a redoblar la prudència justifica a la vegada la condemna penal imposada pel Tribunal de Corts, i els termes del repartiment de responsabilitat decidit per aquesta jurisdicció a l'alçada del 80% per l'acusat i el 20% per la víctima.

III.- CONSIDERANT: Per altra banda que cap motiu de dret o de fet no prohibia al Tribunal de Corts de permetre a Sandra R.V. de justificar, en període d'execució de sentència, segons el procediment previst en l'article 267 del codi de Procediment Penal, les despeses mèdiques que quedaven al seu càrrec i de les quals reclama el reembossament.

IV.-CONSIDERANT: Que tenint en compte l'edat de la víctima, la situació d'estudiant, de la durada del període de la ITT i de l'índex d'IPP fixats pel perit, les indemnitzacions acordades pel Tribunal de Corts com reparació d'aquests perjudicis semblen del tot raonables.

Que finalment pel que es refereix al perjudici estètic avaluat a la suma de 680.000Ptes representant el cost de la intervenció quirúrgica susceptible d'aportar la seva desaparició, el recurrent avança, de manera purament gratuïta i sense recolzar les seves afirmacions en cap document seriós, que "el cos d'aquesta operació sembla ésser excessivament elevat".

V.-CONSIDERANT: En aquestes condicions que la sentència del tribunal de Corts a de ser confirmada en la seva totalitat.

Vist la legislació vigent, i els Usos i Costums aplicables a la present causa,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1-Desestimar el recurs de suplicació interposat per la representació de Joao E.D.S.F. i la Companyia D'Assegurances LA FINANCERA.

2-Confirmar els pronunciaments de la sentència del M.I. Tribunal de Corts de data 2 de març de 1995

3-Condemnar als recurrents al pagament de les despeses processals.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.